

عنوان مقاله:

پایگاه سازی نظامی در غرب آسیا (خاورمیانه) و بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه سیاست دفاعی، دوره 24، شماره 96 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

سید جواد صالحی

عباس فرح بخش - اصفهان - خ سعادی شرقی - خ حکمت - بوستان پنجم - پلاک ۱۲۳

خلاصه مقاله:

در دوره کنونی با افزایش اهمیت مناطق، سیستم هژمونیک برای حضور نظامی، حمایت از طرح های منطقه ای، پیشگیری و مقابله با تهدیدات متنوع و اعمال سیستم بازدارندگی، ایجاد پایگاه های نظامی در حوزه مناطق را به مثابه ابزاری جهت اعمال قدرت ضروری می داند. حضور نظامی آمریکا در مناطق مختلف جهان، از جمله غرب آسیا (خاورمیانه) به عنوان یکی از مناطق مهم و راهبردی، در قالب پایگاه های نظامی متنوع (زمینی، هوایی، دریایی و...) قابل تصور است. این پایگاه ها در خط مقدم تلاش های نظامی و امنیتی آن کشور در تسلط بر مناطق مختلف جهان و نیز باقی ماندن در چرخه راهبردی قدرت است. یازده سپتامبر، جنگ علیه تروریسم و اشغال عراق، نقش شبکه جهانی پایگاه های نظامی آمریکا را در حفاظت و پیشبرد منافع آمریکا برجسته تر نمود. از منظر قدرت هژمون، ایران به عنوان یک واحد ناراضی، تهدیدی عمده برای منافع آمریکا در منطقه غرب آسیاست؛ بنابراین، ایران در معرض تهدیدات مستقیم آمریکا قرار دارد و مقابله با تهدیدات این کشور از جمله ضروریات اساسی محسوب می شود. در این راستا، موضوعی که اهمیت می یابد تفکر درباره مدل بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران است. سوال مهمی که مطرح می شود این است که «وجود پایگاه های متعدد نظامی آمریکا در منطقه غرب آسیا چه تاثیری بر مدل بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران می گذارد؟» پژوهش حاضر بر این باور است که پایگاه های نظامی با اعتباربخشی به تهدیدات و توانایی اعمال تهدیدات سبب می شود که ایران با محدودیت چرخه راهبردی روبرو گردد، اما این پایگاه ها، مدل بازدارندگی دیپلماسی را به سمت بازدارندگی مثلی غیرمستقیم تغییر جهت می دهد و به همین سبب دیپلماسی دفاعی می تواند در خدمت بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

نظامی، بازدارندگی، منطقه غرب آسیا، ثبات هژمونیک، جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208171>

